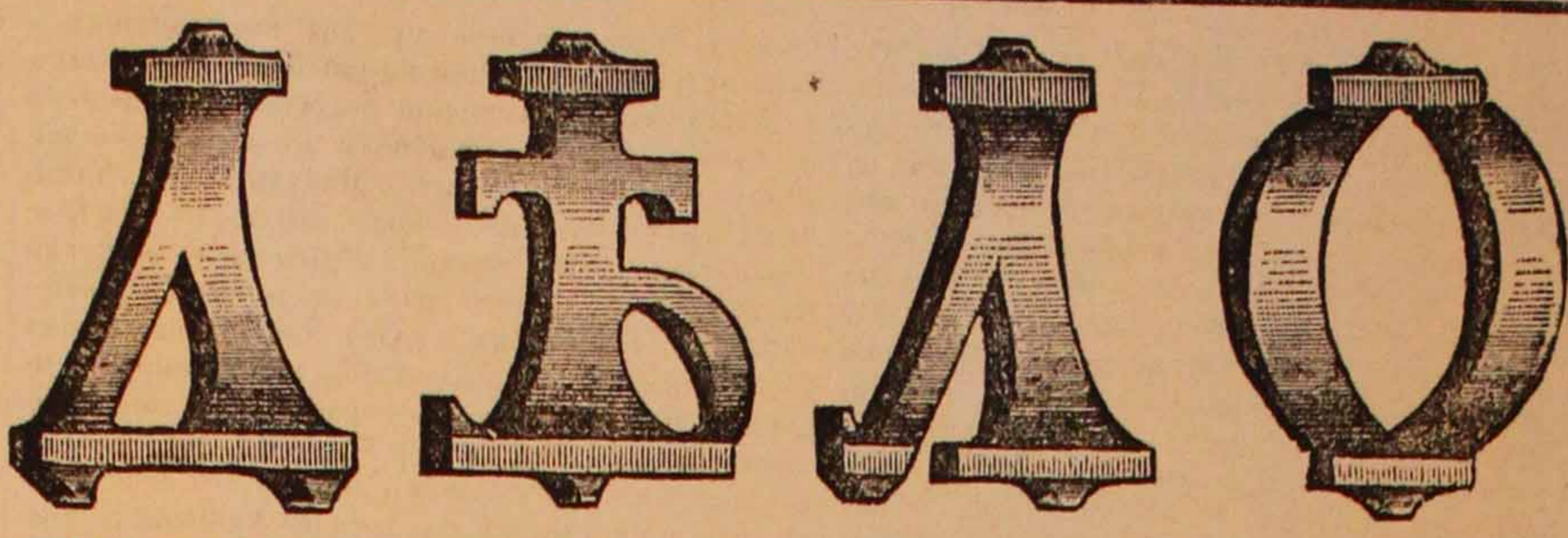

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
 въ рукахъ святыхъ о 4-ой годъ пополю. Литер. додатокъ
 Библиотека найзнам. повѣстей" выходитъ по 2 печат. ар-
 кушъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.
 Редація, администрація и епопеидія подъ Ч. 44 улицы
 Галицка.
 Въ листы, посылки и рекламации належить переосылати
 Голъ адресомъ: редація и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул.
 Галицка.
 Рукописи не звертаются только на попередне застере-
 женье.
 Подлинное чело стоитъ 12 кр. а в.
 Оглашеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. отъ однокъ
 строчки печатной.
 Рекламации неопечатаан въльвий отъ порта.
 Предплату належить переосылати франко (наилучше
 почтовымъ пореказомъ) до: Администраціи часописи „Дѣло“
 ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 вр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 6 вр.	на пѣть року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 вр.	на четверть рок. . . 3 рубл.
отъ дол. „Библиотека“:	отъ дол. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 вр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 вр.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 вр.	на четверть рок. . . 4 рубл.
на самы додатокъ:	на самы додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 вр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на пѣть року . . . 3-50	на пѣть року . . . 2 50вр.
на четверть року . . . 1-25	
Для Закарпатъ, окрѣтъ Россіи:	
на цѣлый рокъ . . . 15 вр.	
на пѣть року . . . 7 50	
на четверть року . . . 3-75	
отъ дол. „Библиотека“:	на самы додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 вр.	на цѣлый рокъ . . . 6 вр.

Вн. Читателѣвъ въ Россіи просимо мзи
 на увазѣ, що въ вымовѣ ъ=ji, ъ, ѡ=i, ѡ (въ
 ореднѣи и на кѡнци слѡвъ)=ъ, ѡ (на початку
 слѡвъ и по оамогласныхъ) = i, ѡ (на початку
 слѡвъ) = ѡ.

Отъ 1 (13) жовтня Експедиція для львѡв-
 скихъ П. Т. Предплатникѡвъ уряджена
 въ льокали Администраціи, при улицы Га-
 лицкой ч. 44 на 2 поверѡѣ и тамъ лише
 буде „Дѣло“ имъ выдаватися.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпо-
 чався IV. четвертьрокъ. Просимо П. Т.
 Предплатникѡвъ поспѣшити съ надѡсла-
 ньемъ дальшой предплаты, щобы не зай-
 шла перерва въ высылцѣ.

Рѡвножь просимо о надѡсланье за-
 леглостей тыхъ П. Т., котрымъ предпла-
 та скѡнчилась вже давнѣйше, бо мы
 мусимо все нашъ выдатки платити го-
 тѡвкою.

По соймѣ.

И.
 Уже зо двѣ недѣль отъ часу, якъ нашъ
 соймъ краевый переставъ радити, а послы
 розвѣхались домѡвъ а гдѣякі на засѣдана
 спѡльныхъ делегаций. Прогомонѡло вже ехо
 національныхъ и партійныхъ спорѡвъ въ нашѡмъ
 краевѡмъ тѣлѣ законодательнѡмъ, прогомѡнѡло
 вже и ехо тыхъ „рецепцій“, якѡ сего року
 пѡдчасъ сесіи соймовой давали въ небувалѡмъ
 досѣ числѣ всякѡ „грубшѡ рыбы“ для розрывѡ
 умученыхъ головъ краевой репрезентации.
 Въ теперѡшнѡй хвилѡ очѡ нашѡ зверненѡ на
 Вѣдѣнь, где радаятъ спѡльный делегации. Хочъ
 мы, тримиліонный народъ въ Австрій, не ма-
 емо щастя мати въ спѡльныхъ делегацияхъ анѡ
 одного члена, то всежь таки мы, платачи зар-
 рѡвно, якъ каждый другѡй народъ австрійскѡй,
 тяжкѡ податки въ крови и въ грошехъ, маемо
 право довѣдуватися и мѣркувати собѣ, що
 отъ безъ насъ ухвалили тамъ такѡй а
 такѡй бюджетъ военный, на стѡлько пѡд-
 высшили кошты реорганизации арміи, на
 стѡлько зновъ на фортификаціи Кракова
 и Перемышля; можемо толкувати собѣ пѡсля

вподоби експлозѣ и ѡтповѣди спѡльныхъ мни-
 стрѡвъ войны и скарбу и завѣрюваня о „мир-
 ныхъ ѡтношеняхъ“ Австрій до Россіи и дру-
 гихъ державъ европейскихъ У неодного зъ
 насъ, що привыкли мати ажъ трехъ послѡвъ
 въ радѣ державнѡй, а ажъ девять въ соймѣ,
 зродится въ думцѣ грѣшне забажанье: „кобы
 то мы мали бодай одного члена делегаций!
 отъ бы ѡнъ сказавъ якѡ слово при бюджетѣ
 военнѡмъ, отъ бы ѡнъ поставивъ яку интер-
 пелляцию!“ Але такѡ грѣшне бажанье у насъ
 губится, коли пригадаемо собѣ стати „Нового
 Пролома“ и „Слова“, въ котрыхъ ясно, мовъ
 на долони, показано, що отъ въ соймѣ було
 ажъ девять рускихъ послѡвъ, и тымъ имено,
 що були въ соймѣ, що промовляли а Поляки
 ихъ не слухали, що говорили по руски (съ
 выняткомъ одной польской промовы дра Анто-
 невича), — тымъ имено приносили шкѡду
 „обще-народному дѣлу, обще-народной чести
 и обще-народнымъ интересамъ“!... Все тоє,
 пѡсля згаданныхъ часописей, „выигралѡбъ“ бу-
 ло, колибъ въ соймѣ, пѡдѡбно якъ въ спѡль-
 ныхъ делегацияхъ не було анѡ одного руско-
 го члена, колибъ выбранѡй нашѡй послы були
 сецесиѡнували. „Отъ“ — говорятъ згаданѡй ча-
 сописи — „изъ курульскихъ лавъ выдавали
 польскѡй вѡсая такѡихъ опонентѡвъ, якими бы-
 ли Ковальскѡй, Добрянскѡй, Кулачковскѡй, На-
 умовичи, Павликовы, Красицкѡй и прч.“, а ихъ
 мѣсце заняли „съ однимъ изъятіемъ
 (дрѡмъ Антоновичемъ) самыи такъ зовимыи
 „народовцы“, що промовляютъ въ соймѣ „не-
 много срущеною польщиною“ и добиваются
 „нарѣчь галицко-русского“ въ школахъ, и
 пр. Такѡй и тымъ пѡдѡбнѡй рѣчи подаются въ
 згаданныхъ часописяхъ въ формѣ т. зв. „укѡ-
 спыхъ стрѣльцѡвъ“, але здогадивый читатель
 сейчасъ змѣркує, що се по перше головнѡй мо-
 тивы и головнѡй аргументы за сецесиѡ, а по
 друге, що тутъ иде о якѡсь цѣли, котрѡй зо-
 всѣмъ не заведутъ насъ до бажанѡй меты и
 на котрыхъ не выиграютъ анѡ народна честь
 анѡ народнѡй интересы. Пригляньмося тѡй спра-
 вѣ трохи близше.

Нема бѡльше шкѡдливѡй для насъ рѣчи,
 якъ въ дѣлахъ дѡтыкающихся цѣлого руского
 народа въ Галичинѣ и то въ дѣлахъ, где Ру-
 сины выступаютъ яко одна велика сила супро-
 худобою, або завывала завѣдгы радо шукаю-
 чихъ забавы Вѣденцѡвъ на представлѣня ли-
 носкоковѣ, або иногдѣ вертала такѡ до давного
 своего признанѣна и мѣстила въ собѣ рѡжного
 рода выставы, въ котрыхъ послѣднѡ с. в. вы-
 става электричнѡ въ-недовѣвъ вже закончѡтся.
 Такъ свѣтлыхъ днѣвъ въ цѣлѡмъ значе-
 ню сего слова, якъ въ часѣ электричнѡй вы-
 ставы, не видали ще стѣны сего памятникѡ
 недалекой бувальщины. Вѣденцѡ гордѡ въ то-
 го, що въ всехъ выставѣ, якѡ лишь бачила
 надунайскѡ столицѡ, ся послѣднѡ найлѡпше
 имъ удалася. Однако не лишь они самы мож-
 жуть бути гордыми въ того; гордѡтся по-
 виннѡй и все народы, котрѡй лишь на сѣй вы-
 ставѣ брали участь; гордѡтся повиннѡй и Ру-
 сины, котрѡй въ особѣ дра Ивана Пулюя
 такъ гѡдного и свѣтлого нашли заступника и
 представителя.
 Що якъ въ сила спонукала людей во всехъ
 кѡнцѣхъ землѣ зѡбратися надѣ Дунаемъ? Чи
 то лишь ученѡй роселѣдника тайнъ природы
 забажали помѣрѡти свои силы и супоставити
 равѡмъ працѣ своихъ довголѣтнихъ роселѣдѡвъ?
 Нѣ. Ученѡй сего не потребує; ѡнъ въ своѡй
 темнѡй комѡрцѣ на своѡмъ столѣ робѡтнѡмъ
 бачить все роселѣды и вынаходы, немѡвъ на
 выставѣ, и може спѡкойно ѡбѡйтися безъ неѡ.
 То була инша сила, що зѡбрала сѡхъ людей
 въ одну громаду и пѡдъ однимъ дахомъ ров-
 ложила овѡчѣ ихъ довголѣтнѡй працѣ. Анѡ
 Веняминъ Франклинъ анѡ магдебургскѡй бур-
 мистеръ и моравскѡй монахъ певно не перечу-
 вали, якои ваги станеся колиєъ сила, яку они
 ѡткрыли и що тая страшна искра блискавки

тивъ своихъ противникѡвъ, вытягати на шир-
 шѡй свѣтѣ рѡжищѣ внутрѡнно-домашнѡй. Зъ
 того можутъ радуватися и користати только
 нашѡй противники. Мы мали вже хочьбы и въ
 недавныхъ часахъ нашого народнѡго житѡ
 стѡлько сумныхъ досвѣдѡвъ въ тѡмъ взглядѣ,
 а мимо того суть люди, що не можутъ уга-
 мувати пристрастей, що не можутъ зрозумѣти
 цѣлой грозы небезпечности для нашого на-
 роднѡго розвою имено черезъ дѣленье Руси-
 нѡвъ на партѡ тамъ, где они мають высту-
 пати яко одна рука и одна душа. Такѡ по-
 ступованье заслуге на тымъ бѡльшу нагану
 тамъ, где ще пробиваєся въ нѣмъ якась уга-
 ена злоба, якась укыта покутна тенденція и
 где воюєся неправдою и инсинуациями.
 Зъ загальныхъ выборѡвъ до сойму вый-
 шло лишь девять нашихъ послѡвъ. Звѣстно,
 що Поляки — съ выняткомъ лишь двѡхъ ѡк-
 кругѡвъ — всюду въ прочѡхъ 46 рускихъ
 округахъ выборчихъ завзято всеми легальными
 и нелегальными средствами не допускали вы-
 бору кандидатѡвъ центрального комитету ру-
 ского, не пытаючи, чи ѡнъ належить до сен-
 чи до той партѡ руской. Рѡвно мѣрили По-
 ляки дру Ив Добрянскому, якъ и дру Ал.
 Огоновскому и при выборахъ и при верифи-
 кации ихъ выборѡвъ въ соймѣ. Тѡ рускѡй по-
 слы, що противъ волѣ Поляковъ вышли зъ
 выбору, тѡи — що такъ скажемо — зубами
 перегрызлись. Безперечно, все Русины рѡвно
 радо, якъ Качалу, Романчука, Сѣчинского и
 др., бачилибы въ соймѣ и Ковальского, До-
 брянского, Кулачковского и др., але щожъ
 Русины тому виннѡй, що тѡи панове або не
 хотѣли, або не могли засѣсти на лавахъ ку-
 рульскихъ! „Новому Проломовѣ“ e tutti quanti
 чей буде вѣдомо, що сов. Ковальского навѣтъ
 не польскѡй вѡсая усунули зъ курульскѡй ла-
 вы, але выбранѡй въ Стрыю, самъ зложивъ
 мандатъ, зѡставши „гофратомъ“, не подавъ
 навѣтъ мотиву, дячого его складає, не ѡто-
 звався о тѡмъ анѡ однимъ словомъ до своихъ
 выборцѡвъ! Дрѣ Ив. Добрянскѡй рѡвножь зъ
 личнѡй лишь волѣ не засѣдає въ соймѣ, бо
 не хотѣвъ прияти мандату зъ Стрыи. П. Ку-
 лачковскѡй такожь, правду сказати, зъ власной
 винѡй утративъ крѣсло посольскѡе, бо не явився
 передъ выборцами. Що о. Наумовичъ не за-

сѣдає въ соймѣ, на те, здаєся, не треба на-
 водити мотивѡвъ, а оо. Павликовы и Красицкѡй
 самы не хотѣли кандидувати. Ктѡжь тутъ ви-
 нѡвъ, що побѡчь Качалы и его товарищѡвъ
 знайшлося — якъ „Нов. Проломъ“ каже —
 только „одно изъятіє“?
 Треба сказати, що не могло вже бути
 наивнѣйшого помыслу, якъ мѣжь рускими по-
 слами вынаходити тоє „изъятіє“! Въ посту-
 пованю дра Антоновича а и. пр. п. Романчу-
 ка або о. Сѣчинского мы не бачимо нѣякомъ
 рѡжищѣ — съ выняткомъ двѡхъ случаевъ,
 въ котрыхъ имено дрѣ Антоновичъ посту-
 пивъ собѣ такъ, якъ бодай досѣ не поступи-
 ли собѣ ще его нынѣшнѡй товарищѡ, а то вы-
 голосивши не знати по що польску бесѣду
 на рѣшѣннѡ сойму и взявши такъ нещасливо
 въ оборону товариство имени Качковского
 черезъ заявлѣние, що просить для того това-
 рѡвства запомогу не pro praeterito, але pro
 futuro. Только жъ мимо тыхъ похибокъ дра
 Антоновича, мы певно не будемо его ѡтлучу-
 вати ѡтъ прочѡхъ нашихъ послѡвъ, не будемо
 называти его „изъятіемъ“, бо знаемо его па-
 тріотизмъ и добру волю, а звѣстно, и най-
 бѡльшимъ людямъ лучалося спѡтыкнутися.
 Рускѡй послы промовляютъ въ соймѣ ру-
 скимъ народнымъ языкомъ, бо того языка на-
 учились ѡтъ матерей, учились въ школахъ,
 нимъ розмовляютъ съ народомъ, въ родинѣ и
 въ товариствахъ. Тымъ языкомъ промовляютъ
 въ соймѣ и дрѣ Антоновичъ и проф. Роман-
 чукъ. Якимъ же иншимъ языкомъ мають про-
 мовляти? Требабъ хѡба въ якѡсь малькон-
 тентнѡй редакціи рускѡй завести для нихъ
 выклады якогѡ иншого языка. Только въ за-
 галѣ мы сумнѣваемъ, чи дру Антоновичу
 або сов. Бережницкому схочеся пѡдъ старшѡй
 лѣта того рода упражненій... Намъ все зда-
 єся, що они вже таки до смерти останутъ
 при „галицко-русскомъ нарѣчьѡ“...
 Нѣ, не дѣлѡтѡся намъ тамъ, где иде о
 честь и о добро цѣлого нашого народа, не
 робити тяжнимъ бремя тымъ подвижникамъ
 народнымъ, котрѡй ведуть борбу съ противни-
 комъ за загальное добро Руси, и не зменшу-
 вати ихъ заслугъ и трудѡвъ. Не штука „про-
 ломити“ стѣну оборонну, штука еѡ здвигнути.
 Всякого и всяке можна взяти на посмѣхъ и

Электрична выставка въ Вѣднѡ.

И.
 Якъ-разъ десятѡй рокъ минає, коли на
 тѡмъ самѡмъ мѣсци и майже въ ту саму пору
 кѡнчилась всесвѣтна выставка у Вѣднѡ. Якъ
 радо и всело витали жителѣ славноѡ столицѣ
 „an der schönen blauen Donau“ се всенародне
 свято, той лишь мѡгъ се тогда поняти, кто
 черезъ довгѡ лѣта зрѡсєя съ ними и—що такъ
 скажемо — наскрѡвъ переняєся жѡтьемъ Вѣ-
 денцѡ съ его добрыми и алыми прикметами
 та спѡнавъ его всему свѣтови выѣтну вѣден-
 ску „Gemüthlichkeit“. Сумный однакожь бувъ
 конецъ сєѡй выставы; наступивъ памятный
 „крахъ“ и тысячѣ людей, що ще недавно ве-
 село снувалєсь по величавнѡй будѡвлѣ выста-
 вы и немѡвъ новожитѡй Крєвы сыпали грѣш-
 ми въ-округи себе, не то що посумнѣли, але
 въ горя и пужды утѣкали навѣтъ въ города,
 що ставєя мѣсцемъ ихъ великого несчастья.
 Сама жѡ выставка сумну лишила по собѣ згад-
 ку. Величавнѡ недоборы ставєся причиною,
 що рѣшено навѣтъ розѡбрати величаву будѡ-
 влю въ Пратерѣ, щобы за еѡ матеріалъ хочъ
 въ части покыты значнѡ недоборы. Довго ва-
 жѡлася навѣтъ судьба повѣтавшѡй до теперъ
 рѡтунды, сего величавого памятникѡ архитек-
 турной штуки, поки не рѣшено остаточно
 оставити еѡ на агадку минувшихъ всесвѣт-
 ныхъ днѣвъ, и яко вворецъ мастерской
 желѣзной констрекции. Отъ сего часу пере-
 ходѡла рѡтунда рѡжну судьбу: то служѡла за
 складъ вѣденскимъ торговцѡмъ, то мѣстила
 африканскихъ дикарѡвъ съ ихъ домашною

станеся пѡдъ рукою мыслячого чѡловѣка такъ
 слухняною, якъ той дикѡй степовой табуны
 пѡдъ сѣдломъ смѣлого козѡка. Сила электрич-
 ности ставєся нынѣ чимѣ бѡльше, якъ лишь
 предметѡмъ ученыхъ роселѣдникѡвъ; она ста-
 лася чинникомъ и продуцїинымъ — и се
 єсть причиною, що якъ по внѡшнихъ городахъ,
 — якъ примѣромъ въ Парижи и Монахиѡмъ,
 — такъ теперъ и въ Вѣднѡ уладжено электричнѡ
 выставу. Ученѡй ѡтъ своего книгами закине-
 ного стола, механикѣ ѡтъ варетату, ремѣсникѣ
 и промысловцѣ, купецѣ и звывайный собѣ чѡ-
 ловѣкъ, все они звертають цѣлу свою увагу
 на еѡ выставу и радѡ бы дѡвнатєся, чоґо мож-
 жуть спѡдѣватѡся ѡтъ электричнѡсти на бу-
 дучнѡсть. Сила пары вже теперъ за мала для
 чѡловѣка, недѡгѡдна, свѣтло гауу вже за темне —
 о свѣтчѣ и наѡтѣ не ма вже и бесѣды, такѡй
 рѣчи, то хѡба вже для Готентѡтѡвъ. Elektrik-
 коу хочемо нынѣ вѣдѡти, орати, сѣяти, два
 равы до року въ поля зѡбрати, варити, въ но-
 чи день робити, лѣчатѡ. Та где ще конецъ
 людскому бажаню? И ва воловѡй шкѡрѣ—якъ
 то кажуть — не списавѡбы сего. До якогѡ зна-
 чѣна для суспѡльного житѡ дѡйде колиєъ досѣ
 майже ще непонята сила электричнѡсти, —
 досытѣ буде вгадѡти, що нынѣ вже и. пр. въ
 Америкѣ существѡе 13 предпрїемствъ для освѣ-
 тлюваня съ капиталомъ 15 миліонѡвъ долларѡвъ
 (бѡльше якъ 30.000.000 ар.) и коли скажемо, що
 одно въ сѡхъ предпрїемствъ роздалѡ помѣжь
 своихъ членѡвъ 58% дивидендъ. Але вертаймо
 до самой выставы.

Выстава электрична розпочалася 16 л.
 серпня с. р. въ присутности и пѡдъ покровѡмъ

престолонасл. арх. Рудольфа, при участѡ многихъ
 достѡйникѡвъ та представѡвѣвъ рѡжнѡхъ
 державъ и около 600 выставѣвѣвъ. Першѡ днѣ
 не кѡнчє спиряли выставѣ; слѡта держала людей
 въ хатѣ, тожь и не много въ першихъ днѡхъ
 еѡ звиджувано. За те, коли настали днѣ по-
 гѡднѡй, люди товѡами сѣвшѡли на выставу
 такъ, що були днѣ, въ котрыхъ 10—12.000
 людей входило и выходило въ рѡтунды. Отъ
 прилучѣмєся и мы до якогѡ громадкѡ и ров-
 гляньмѡсь такожь съ другими по выставѣ.
 Зъ разу не добачѡшь нѣчоґо; якѡсь ха-
 осѣ рѡжного рода машинъ, колѣсъ, дрѡтѡвъ,
 телеграфичныхъ апаратѡвъ ставє передъ очѡма
 и такъ тобѣ завертає голову. Люде, що передъ
 нами, дѡзнають, видко, такого самого чувства,
 бо и не задержуются довго коло сѡхъ мер-
 твыхъ машинъ, а поступають лишь дальше
 напередѣ. Отъ передъ нами якась нѣбы хата;
 передъ дверми висѡтъ крокодилъ та якась
 другѡй намъ зовсѣмъ незнакомѡй рѣчи. Се еѡ-
 петєка хата съ всеми еѡ прикрасами, амуле-
 тами и т. п. рѣчами. Вѡйдѣмъ до середины!
 Чи се на явѣ, чи то намъ снится? Якъ бы въ
 байцѣ въ тысячи и одной ночи. Всюду якѡсь
 дивнѡй незнакомѡй намъ рѣчи, всюду повно не-
 звывайныхъ цвѣтѡвъ, а все те ѡбите акимъ
 чарѡдѣйнымъ, ерѣбѡнымъ, хапаючимъ за очѡ
 свѣтломъ, якъ бы десять мѣсяцѣвъ наравъ
 свѣтло. То электричнѡй лампы, завѣшенѡй
 пѡдъ свѡлокомъ, розливають по кѡмнатѣ те
 чѡ родѣне свѣтло. Ту и тамъ ровложенѡй
 нѡвовѣкѡй вєхѡднѡй „дивяны“ такъ ажъ просытъ
 сѣсти. Бѡньшєя сѣдати, коли глядишь, — а
 тамъ за купкѡю ши роколитєхъ цвѣтѡвъ на

наругу, але чи се буде съ користею для Руси? „Сецесія“ — легке слово, але чи по сецесіи буде лшше для Руси? А чи рускі послы вже не зробили ншчого доброго беручи участь въ соійв, о томъ мы скажемо другимъ разомъ.

Австро-угорскій делегаціи.

II. Спльный бюджетъ.

Отожъ то и есть лихо, що и найторжественншій заповнення о мирѣ выглядаетъ одшжъ супротивъ нагой дшйственности, супротивъ немилосердныхъ, сухихъ циферъ бюджетовыхъ. Въ слдующихъ табличкахъ мы введемо до купы головні цифры спльного австро-угорского бюджета, предложеного тепершнимъ делегаціямъ, ставлячи поручъ съ гдєякими тепершними сумами такожъ сумы минушого року ухвалені. За каждою табличкою слдуютъ высяняючі уваги, котрі вважатъ, где именно лежить характеристична черта сегорчного бюджета нашої монархіи.

На выдатки на 1884 рокъ жадають:

Зъ помшжъ всшхъ выкаваныхъ ту выдаткѣвъ наибльшу увагу авертае на себе выдатокъ на войско. Коли взяти до купы обѣ сумы, які министерство жадае на войско и на кораблѣ военныхъ и коли порівняти ихъ съ сумами, призовленими въ торбчныхъ делегаціяхъ, то покажеся не дуже значна, якъ на такую велику рубрику, рбжница около 400.000 ар. Але рбжница тая ставея далеко ббльшою и навѣтъ зловшщою, коли увглядимо рбжницю додаткѣвъ звичайныхъ и надвзычайныхъ. Минушого року призовлено було на войско и кораблѣ звичайныхъ выдаткѣвъ 102,720.921 ар., сего року жадае министерство 103,764.044 ар., т. е. о 1,043.123 ар. бльше. Правда, надвзычайні выдатки ншбы то аменшуются о 653.949 ар., але се для насъ невелика потшха. Звѣтна бо рѣчь, що рбжница мшжъ рубрикою звичайныхъ и надвзычайныхъ выдаткѣвъ въ томъ именно лежить, що надвзычайні выдатки разъ появляются, а потому щєають, мшжъ тымъ коли звичайні разъ въ разъ повторяются. Пббльшене затымъ рубрики звичайныхъ выдаткѣвъ на войско и кораблѣ о вышъ одинъ миліонъ ар. значить, що дт сего року край пріймае на свои плечѣ новый тягарь, котрого вже ншколи не побудеся. Те величєне пбдвышене звичайныхъ выдаткѣвъ

новавъ торжественно, що „въ виду знаного а такъ сумного положєня финансѣвъ державныхъ о дальшомъ пбдвышеніи выдаткѣвъ на войско не буде й бесшды, ажъ поки въ загалѣ не надбддутъ лшшш часы“. Мабуть тѣ „лшшш часы“ надбдшли вже, коли заравъ по рѣчѣ п. министрѣ такъ значно пбдвышєше выдатки на войско, и то якъ разъ въ рубричѣ „звзычайныхъ выдаткѣвъ“. Отъ теперъ вже немомы о аменшеніи выдаткѣвъ: противно, тенденція нововаведеной реформы есть така, що выдатки мєсятъ въ року на рокъ и о ббльшуватисъ,—и то въ далеко швидшомъ темпѣ, ншжъ доси. Аджежъ п. министрѣ выразно поговорюе о узбровеніи на-равѣ гдєякихъ полкѣвъ, а евентуально цѣлои арміи новыми карабинами-репетірами. Аджежъ пббльшене числа полкѣвъ кбнноты и артилеріи потягне за собою конечно нові и немалі выдатки. Такъ само въ сегорчномъ бюджетѣ уставлені вже значні порціи на комендантѣвъ твердынь въ Перемышли и въ Краковѣ. Чого то мы ще дождемъ?...

ДОПИСИ.

Зъ Одессы.

На сей разъ я хочу росказаати вамъ про нашѣ такъ звані „дирижируючі классы“, с. е. про земцѣвъ и банковцѣвъ. Може здаватися въ-разу, що се двѣ рбжні версты, але се здаея только въ першого разу: земля и грошѣ — одно другому помагае, и у насъ найголовншій шъ земскихъ ораторѣвъ — они жъ и заправителѣ у земскѣмъ банку Херсонской губерніи. Але почну въ цифрѣ, бо може читателѣ Вашѣ розмовы мои вавьмутъ за неважні, не анаячи, шбъ таке наше земске собраніе и якій то у насъ банкъ херсонской губерніи.

У губерніи сшй числится 6½ мил. десятинъ, або коло 1300 □ геогр. милъ, с. в. по протягу трохи не столько, скблько у всшй Галичинѣ; людей же живе не густо: 1¼ мил., не бльше, бо скучені они только у такихъ городахъ, якъ Одесса (217.000), Николаѣвъ (20.000), Херсонъ та Елисаветградъ (по 50.000 душъ); прочі мшсця заселені маленькими городками, рѣдко великими селами, а бльше малесенькими слободами та хуторцами середъ паньскихъ земель, або й вовсѣмъ таки на паньскихъ земляхъ. Великі села стъ землями, належачими цѣлкомъ селянамъ, стрѣчаются рѣдко: се або т. зв. бывші „вовніи поселенія“, або „колоніи“ ншмецкій, грецкій, болгарскій, арнаутскій, котрі заселили сей край по выклику правительства съ концемъ XVIII ст. и съ початку XIX. Наибльша же часть землѣв належитъ панамъ, котрі при реформѣ 1861 р. дали своимъ крестьянамъ невеличкі шматки поля, а то й вовсѣмъ не дали ншчого, выпустивши ихъ на волю до манифеста 1861 р. Отгѣ то паны, якъ скасоване було крепачтво мѣтъ вже 20 назадъ, оснували у Одессѣ т. зв. а мскій Херсонскій банкъ. Выпустили закладні листы, почали пріймати у закладъ паньскі лштифундіи и менші добра (а лштифундіи по 10—20 тысячъ десятинъ, с. в. по 100—250 километрѣвъ — у насъ богато). Другій банкъ у Одессѣ — Бессарабско-Таврицкій не мбгъ конкурувати съ земскимъ Херсонскимъ, и отъ у земскій почали закладати свои добра и паны Катеринославской, Таврицкой и Бессарабской губерніи. Теперъ членѣвъ банку числится далеко бльше 3000 людей; у сѣмъ банку, (котрый ставъ вже цѣлкомъ Новоросіискимъ, а не только Херсонскимъ або Одесскимъ), у закладъ землѣв панами дано бльше 3 мил. десятинъ (с. в. около 35.000 километрѣвъ); якій се процентъ усѣхъ земель Новоросіиского краю, можна бачити въ того, що у вгаданныхъ 4 губерніяхъ на 5½ мил. народу треба числити 4½ тысячѣвъ квадр. геогр. милъ, або около 250 тыс. квадр. километрѣвъ. Коли ще возьмемо на увагу, що банкъ выпустивъ закладныхъ листѣвъ бльше якъ на 58 мил. пбдъ закладъ землѣв вартостєю у 120 мил. рублѣвъ, то й побачите, що на каждую живу душу всего населєна краю — вробленыхъ банкомъ грошей буде припадати бльше якъ по 10 рубл., а на каждый квадр. километръ землѣв закладаной и не закладаной около 230 рубл. Запасного капитала банкъ сей має теперъ около 3 миліоны.

Понятно въ сєго каждому, якогю репету наробили газеты, коли рокѣвъ два назадъ розтрублѣли, що у Херсонскѣмъ земскѣмъ банку на загалныхъ его вборахъ одинъ въ его членѣвъ Шаповаловъ сказавъ прилюдно, що вавкрадено около 2 мил. рублѣвъ. Справдѣ: рблничо-кредитовый банкъ, котрого запасный капиталъ далеко ббльшій дтъ тогожъ капиталу Одесского видѣму Государственного банку, до-

пускае у себе великі „лшщєніа“, якъ то кажутъ теперъ у насъ. Пропаде къ ббесовому батькови и рблничтво Новоросіиского краю, пропадутъ и всѣ паны, котрі управляютъ тымъ рблничтвомъ, пропадутъ и властителѣ закладныхъ листѣвъ банку, коли, не дай Боже, крахъ крахне!

Загомонѣли газеты; вавсея за розумъ и банкъ. На загалныхъ вборахъ выбрана була т. зв. „двогосерчна комисія“, котра мєсятъ провѣрити дѣла банку. Провѣряла она и на торбчныхъ вборахъ членѣвъ банку сказала, що не 2 мил., а хаба 50—60.000 ар. всего накрадено рбжними способами, а особливо що спалено не тѣ купоны, котрі слѣдъ палити. Шаповаловъ вновь казавъ, що комисія не всего додивилася; выбрали ще одну комисію. Цѣлый рокъ она працювала, наймала спеціалістѣвъ-бухгалтерѣвъ, на що вытратила 13.000 рубл., а ось теперъ подала загалному вбору членѣвъ банку свѣй дтчить. Зборы дтбувалєши въ Одессѣ протягомъ першої половины жовтня и представляли въ себе, якъ казавъ одинъ въ членѣвъ, бухгалтерскій турниръ.

Мы не будемо росказувати про сей турниръ и вмѣстѣ тыхъ дуелѣвъ мшжъ членами ревизійной комисіи (Шаповаловъ, Гроссуаль-Толстой, Куванцовъ) и ви оборонцами въ одной стороны а правителями банку и его оборонцами въ другой. Трудно простому чоловѣкови и арозумѣти тѣ бухгалтерскі вытребєнки, котрі друковані були не только у дтчатяхъ комисіи, але и по всшхъ одесскихъ газетахъ, — та й нш за чимъ вамъ знати се. Мы только скажемо кблька слѣвъ про гдєякі головншші факты того собранія, шбъ характеризувати ббльшбсть нашихъ „дирижируючихъ классовъ“. Комисія сказала, що у 60-хъ рокахъ бухгалтерія велєся наивно, але безъ жадного бажаня до „лшщєніа“; у 70-хъ рокахъ настєе такій „хаосъ“ у счетоводствѣ, що дбратисъ ладу дуже трудно: видно, що путанина введена нарочно, шбъ краше було красти; только въ 1880 р. ваводится якійсь-то порядокъ. Сей выводъ пбддержували и всѣ спеціалісты-бухгалтеры, що працювали разомъ съ комисією. Предкладаюся провѣрити якъ слѣдъ всѣ рахунки за 70-ті роки; бо тогды только й можна буде дбратисъ толку и побачити, кто кравъ, скблько покрадено и кто мусить отвѣчати за се. Покликаны у собраніе яко експертъ управляюцій Одесскою конторою Государственного банку казавъ, що се конечно треба зробити, а буде се коштувати 2-мѣсячнои працѣ у 3 роки, отже всего 6 мѣсячѣвъ працѣ ревизійной комисіи. Чоловѣка въ 10 на-стоювали на сю роботу; члены правленія и другі промовляли противъ сєго. И поршшил ббльшостєю 2/3 (106 противъ 51), що провѣряти не треба, бо не вартя вышукувати крадѣжки на десятки тысячъ карбонацѣвъ, коли миліоны поки що цѣлі!

Наведемо ще и тш факты, котрі характеризуютъ сю переважну ббльшбсть. Кажуть н. пр. члены ревизійной комисіи, шбъ тогды металічні билеты продавались банкомъ по 320 рубл., а стояли у той день, якъ заповняея и гофмаклеръ, 346 рубл.; або билеты восточной позички купувались банкомъ по 98½, коли коштували 93½. Пытають: кто буде за се отвѣчати? Члены, бывші за той часъ членами правленія, мовчатъ, а другі пбднимають галасъ и не дають говорити членамъ ревизійной комисіи. Предсѣдатель дтбирае у нихъ право голоса. Тогды вєтєе кто-небудъ въ оборонѣ членѣвъ правленія, росыплєся словами про ихъ чємнбсть, нагадае, що миліоны жъ не пропади, а только якихь-то десятокъ тысячъ не стєе, и роздаются оплески. Предсѣдатель шъ тымъ ставитъ нові пытанія. Такъ було и тогды, якъ комисія показувала, що отъ тамъ то не стєе 36.000, а тутъ (н. пр. у купоннѣмъ фондѣ) не выстачєе 12.000, або 5.000 не аплисані у книжки и т. п.

Поршшивши съ гономъ, що все гарно, нашѣ банковцѣвъ ровѣзались въ Одессу, чи то пакъ поѣхали у Херсонъ на губернске земске собраніе, бо трохи не всѣ головншші „ворптыла“, якъ у насъ кажутъ, разомъ и губернска гласніи. 15 го жовтня открылося у Херсонѣ се земске собраніе, и тамъ сѣ сама банковцѣвъ вже пбдъ видомъ „Abgeordneter“ теперъ ршшають земскі дѣла нашої губерніи. Открылося ще губернске собраніе и у Полтавѣ тогожъ таки 15 го жовтня. Черниговске и Катеринославске губернска собранія дтбувалєши трохи пбдншше. Колисъ, якъ буде вавдній часъ, напишу щось и про сѣ нашѣ земскі сеймы, шбъ схарактеризувати для Вашихъ

Выдатки	Звичайні	Надвзыч.	Разомъ
Министерство справъ заграничныхъ:			
1) на центральны зарядъ	540.300	8.400	548.700
(минушого року бльше о)	—	—	(+28.400)
2) на фондъ диспозиційный	500.000	—	500.000
(минушого року менше о)	—	—	(—60.000)
3) на выдатки дипломатичны	1.218.400	18.000	1,236.400
4) на консуляты и посольства	713.200	24.800	738.000
5) на субвенцію для австр.-угор. Льойда	1,300.000	—	1,300.000
Державне министерство войны:			
1) на постѣйне войско	95,537.634	6,876.005	102,413.639
(бльше ншжъ минушого року о)	(+632.473)	(—632.152)	(+321)
2) на военну маринарку	8,226.310	1,244.667	9,470.977
(бльше ншжъ минушого року о)	(+410.550)	(—21.797)	(+388.753)
Спльне министерство финансѣвъ:			
1) на зарядъ центральны	107.910	—	107.910
2) на центральну кассу	27.560	—	27.560
3) на дтдѣлъ рахунковый	38.930	—	38.930
(равомъ бльше дтъ минушого року о)	—	—	(+11.027)
4) на пенсіи для выслужєныхъ урядникѣвъ, а такожъ вдѣвъ и сирѣтъ	1,798.000	1.050	1,799.050
Контроля рахункѣвъ:			
1) спльна найвышша рахункова палата	125.747	—	125.747
Разомъ жадають на р. 1884			
	110,133.991	8,172.922	118,306.913
Крбмъ того жадае министерство справъ заграничныхъ додаткового кредиту на покрытие вышшб-бюджет. выдаткѣвъ въ р. 1883 въ сумѣ			
	77.203	—	77.203
и министерство войны надвзычайного додатку на войско стояче въ Босніи и Герцегов. въ сумѣ			
	7,307.000	—	7,307.000
Разомъ всего			
	117,518.194	8,172.922	125,691.116

такѣмъ самѣмъ диванѣ сидитъ бльва, якъ ангелъ красєнька дѣвчина, немовъ та заклата царѣвна, що дожидєе царского сына. Трошки до горы пбднесеній капелюшокъ, въ пбдъ котрого глядєть задумчивъ, синій мовъ небо очи, отѣнае ви трошки подовгасте личко. Се типъ прихѣтливой Вѣденки. Чи знаєшь, о чѣмъ она такъ думала? Подивисъ лишъ, якимъ окомъ глядєть она на туалету переходячои якъ-равъ теперъ коло неи генеральши, немовъ хотѣлабы сказати: „Ахъ все, все дтдалабъ я, шбъ такъ обратисъ якъ она, шбъ въ такѣмъ, якъ тутъ, раю хочъ день прожити!“ Але нема часу довго розглядатисъ; люде людей посузють; идѣмъ дальше. Перейдѣмо насампередъ всѣ комнаты, які урядили вѣденскіи декораторы и пригляньмось имъ при свѣтлѣ электричной лампы. Ось салонъ вельможы, а дальше столова, уборна, спальня, — всюды рай и годѣ. По столахъ вавѣтъ старосвѣтскихъ свѣчъ въ ярого воску, стоятъ жарѣючіи электричній лампы, а завѣшені на сволокахъ лампы мовъ свѣтло сонца освѣчаютъ комнаты.

Але по що на электричній выставѣ кухонныхъ приборѣвъ? Якажъ звязъ кухнѣ съ электричностєю? Не дивуйся друже, а розглянься лишъ лучше по кухни. Онъ, видишь, западливій гавдинѣ оглядають электричній самоваръ. Где давншше кидалося вуглє, тамъ теперъ горитъ электричне свѣтло и въ-духъ можемо напитисъ чаю. Щаслива Феєя! дт теперъ не буде вже потребувала надуватисъ авѣ шукати за чоботомъ се холявою, шбъ чимъ скорше роздути самоваръ и не розгнѣвати вѣмостѣ.

Хочєшь може знати, що то за машинка, що стоить пббчъ самовара? Бєтъ то такожъ неменше важна рѣчь якъ для доброй гавдинѣ, такъ и для старого кавалєра; єсть то электрична машинка до варєня яєцъ. Въ одинъ мигъ можна въ ншй сварити яєцъ и то пбєла вподобы: чи на твердо, чи на пбвъ-твердо, чи на мягко; треба лишъ знати, якъ покругити регулятора. Отъ теперъ хочьбы вже и якому вавагливому чоловѣкови буде могла жѣнка до-додати.

въ нашѣмъ войсковѣмъ бюджетѣ о скблько въ одного боку єсть прямыхъ наслѣдкомъ ухвалєной 1882 р. реформы войсковои, о столько при тепершнихъ загално не найлшшихъ экономичныхъ дтносинахъ Австрійи становити муситъ новый и тяжкій ударъ на добробытъ и нормальный розвѣй народа. А пбдъ взглядѣмъ чисто политичнымъ дае оно яскраву иллюстрацію до тыхъ мирныхъ промовѣ, о котрыхъ мы въ попереднѣмъ числѣ вгадували.

Доходы спльныхъ министерствъ, або такъ назване технично „покрытыє выдаткѣвъ“ єуть вовсѣмъ незначні супротивъ сумы вымаганъ. Мы не уважаємо потрѣбнымъ спецификавати тыхъ доходѣвъ, а только подамо головні сумы, порівняємо ихъ съ спбдваными выдатками, а дттакъ розрахуємо, кблько въ тыхъ спльныхъ выдаткѣвъ припаде на доли-тавску, а кблько на залитавску часть.

Доходы:

Министерства справъ заграничныхъ	584.400 ар.
Министерства войны	2,548.886 "
Минист. спльн. финансѣвъ	1.118 "
Зъ етату пенсійного	1.563 "
Зъ контролѣ рахунковои	77 "
Сума доходѣвъ	
	3,136.044 ар.
Отъ сумы выдаткѣвъ	
	125,691.116 "
дттягнути суму доходѣвъ	
	3,136.044 "
останєсь	
	122,555.072 ар.

Отъ той сумы дттягнути ще чистый дотѣдъ въ мытѣ въ сумѣ 17,063.070 "

останєсь жадана сума 105,492.002 ар.

Пбєсля угоды треба дтъ сєи сумы дттягнути ще 2%, равномъ суму 2,108.295 "

котра то сума припадае скарбови угорскому, — такъ що до роздѣлу мшжъ обѣ половины державы буде 103,383.707 "

Зъ того выпаде на Долитавію 70%, т. е. 72,384.552 "

а на Залитавію 30%, т. е. 30,999.155 "

Се єсть въ головныхъ чертахъ сегорчншй бюджетъ австро-угорскій на 1884 рокъ. Головно пбдвышенєше выдаткѣвъ походитъ въ ухвалєной 1882 р. реформы войсковои. Правда, при дебєтѣв ншдъ тою реформою гр. Биляндт, министрѣ войны, заповнявавъ въ першѣмъ запалѣ, що цѣла реформа арміи коштувати буде не бльше якъ 851 ар. Правда, заравъ таки вычєслили гдєякі послы, що выдатки на армію вже въ початку варосли не о 851 ар., а о 379.734 ар., — але остаточно и се ще не бують такъ дуже вєе. Министрѣ войны запов-

читательствъ, яка ихъ компетенція у дѣлѣхъ народнои просвѣты, господарства, санитарнои ошадности и пр., и якій великій сумы розрачуютъ земства у нашихъ губерніяхъ на сїя потреби.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Въ справѣ хорватско-угорской) ведутся теперь межи угорскимъ правительствомъ и репрезентантами т. з. народнои сторонничества хорватско-угорскаго пересправы, маючи на цѣли реституцію конститутційного порядку, заступленого правлениемъ корольскаго комисаря. Сторонничтво народне, съ котрымъ пересправляетъ Тиссо, стоитъ на становищи угоды съ Угорщиною и хочъ въ глѣбкихъ подробныхъ пытанияхъ заходить ще межи обома сторонами рѣшницъ, то основній точки хорватско-угорскаго взаимия не можуть уважаться властвію предметомъ спору. Друге дѣло, що народне сторонничтво муситъ числитися въ Хорватіи съ сильною оппозицію, котра особливо въ послѣднихъ часахъ стала завзято выступати противъ Угорщины и старалася розбити навязаній переговоры. Газеты оппозиціи, що хотѣла бы бачити Хорватію зовсѣмъ независимую отъ Угорщины, представляютъ угоду съ Угорщиною насильно накиненою, а чтобы дати ще болѣшій натискъ своимъ постулатамъ, поклоняются на те, що оферы вѣденскій рада выдать напрямъ анти угорскій. Що въ Вѣднѣ нѣкто не бажае сего, що отповѣдае интенціямъ радикального сторонничества, наилучше доказуютъ отрывы офіціозной прасы, котрой органы якъ пр. „Presse“, застереглиса дуже рѣшучо противъ такихъ внесень и заявили, що министерство гр. Таффе анѣ хоче анѣ може мѣшатися до взаимныхъ относинъ Хорватіи и Угорщины. Сферы вѣденскій — хочъ може не правительство гр. Таффеого — интересуются пытаньемъ хорватско-угорскимъ о стѣлко, що существованье конвектаку представляется некористнымъ для интересовъ цѣлои державы, а въ Вѣднѣ хотѣли бы якъ найкорше сѣи конвектаку бачити полагодженымъ. Посля найновѣйшихъ вѣстей отбулися въ Пештѣ по поворотѣ Тиссо въ Вѣднѣ, — котрый, якъ кажутъ, ѣздивъ туда по инструкціи, — конференціи съ хорватскими мужами доврѣія а результатъ ихъ бувъ такий, що въ короткомъ вже часѣ наступитъ именованье хорватско-угорскаго союму.

(Надзираюча рада галицко-угорской желѣзнички) держала посля информации „Presse“ передъ тѣмъ же засѣданье, на котромъ веліола пересправы надъ будущимъ устройствомъ товариства. На томъ засѣданьи не пришло однакъ до лѣпкаго рѣшеня и тому має бути на дняхъ окликае нове засѣданье. Хочъ не можна на певно предвидѣти результату будущихъ нарадъ, то здаеся, що болѣшность членовъ рады надзорной згодится на те, чтобы зарядъ руху желѣзницъ Надднѣстрянской и Тарновско-Лелюховскои ополучити съ желѣзницею арх. Альбрехта.

(Нѣмцкій студентъ вѣденского университета) зробили дня 29 л. жовтня демонстрацію проф. Масенови, котрый въ причины своего выступленя въ низшо-австрійскомъ соймѣ за откритьемъ чешкой школы въ Вѣднѣ нараженный бувъ вже въ минушомъ курѣ на подобій неприятности. Першимъ разомъ демонстрація не отнесла намѣреного ефекту, бо проф. Масенъ не явился въ сали выкладовъ, и здавалося, що студенти вже понеахаютъ намѣръ скомпромитована профессора. Мимо того явились они во второкъ съ тымъ намѣромъ въ новомъ будынку университетскомъ, где мавъ розпочати дръ Масенъ свои сегоднѣшній выклады и коли сѣй зачавъ воступну рѣчь, прицѣпился его окликаемъ „регат“ и ступаючи ногами, не дали ему прійти до слова. Демонстрація зроблена черезъ нѣмецкихъ студентовъ выкликала дуже немиле враженье въ умѣренныхъ кружкахъ нѣмецкихъ, а проф. Доренцъ, що перше выступавъ противъ Масена, теперь заявляе, що сего жалю. Посля информации „Politik“ задумало правительство, наколибы демонстраціи мали ще разъ повторитися, а власти университетскій не могли сѣбѣ самѣ порадити, — вдатися энергично въ тую справу и евентуально замкнути на вѣденскомъ университетѣ факультетъ правничій, котрого слухачѣ берутъ живу участь въ демонстраціяхъ.

(Рада мѣста Вѣднѣ) рѣшила на внесенє дря Люгера на засѣданьи зъ дня 31 л. жовтня внести до министрѣвъ скарбу и торговлѣ петицію, чтобы правительство приняло въ свою администрацію пѣвнѣчну желѣзницу. Мотивуючи свое внесенье, подѣль дръ Люгеръ дуже важкій замѣты противъ дотепершнему заряду сѣи желѣзницѣ и выказавъ, що администрація приватна черезъ высокій тарифы транспортвой высылке публику и причынае до того, що артикулы необходимые консумціи дуже дорожбютъ. Якъ рѣшитъ правительство петицію рады мѣста Вѣднѣ не можна напередъ сказати; ямовѣрно буде концессія продовжена, бо акціонеры уживаютъ всехъ выдѣловъ, чтобы не дати зъ рукъ привилегіи, котра приноситъ имъ хороший вымык.

(Про речинсць скликаня рады державной) ходять наисуперечливѣшій толки. Одна часть прасы подаетъ яко речинсць зобралися вѣденского парламенту половиноу надолвоста; другій газеты думаютъ, что рада державна не збереса ажъ въ груднѣ и мотивуютъ се имено тымъ, что передъ груднемъ зъ одной стороны не буде готовий новый парламентарный будынокъ, зъ другой жъ стороны не ма выгладѣвъ, чтобы сильній делегаціи заравъ покончили свои засѣданя.

(Австрійско-угорскій делегатъ) уполномоченій до заключеня трактату торговельного съ Франціею вже вернулася въ Парижа. Сямъ разомъ не осягнули пертрактаціи нѣлкого позитивного результату. Заключение трактату мореплавного не представляе великихъ трудностей, але за то нема выгладѣвъ на користне законченье переговоровъ и хочъ секретарь державный Матлековичъ вже болѣше не поѣде до Парижа, то будуче пересправы веде писемно. На каждый случай выгладаетъ се троха дивно, що Франція, котра заключила съ сусѣдными державами пять конвенцій тарифовыхъ, маючихъ обавязувати до року 1892, не хоче заключити такой конвенціи съ Австріею, котра звязалася дотеперъ лишь съ одною державою и зъ своей стороны предкладае Франціи дуже користній условій. Австрійскій политики сподѣваются, що переговоры межи обома министрствами справѣ заграничныхъ доведуть до лучшихъ результатовъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Положенье Россіи. Не знаемо, чи задля дѣйственной потребности, чи задля браку сензацийныхъ вѣдомостей, почали гдѣиждь выказывати журналы заниматься теперѣшнымъ положениемъ Россіи, а опираючись на вѣдомостяхъ дуже часто перекрученыхъ, або навѣтъ и зовсѣмъ безидеальныхъ, голосать всему свѣтову, що въ Россіи зананувавъ вже такий розстрѣй, що майже каждой хвилѣ можна сподѣватися якогось катастрофы. Головноу подставу до такихъ выношенъ подаютъ часті арештованя особъ подозрѣваемыхъ о якбъ революційній руху и неоне становище Россіи супротивъ другихъ державъ европейскихъ, въ чѣмъ головно мае проявлятися внутреннее ослабленье. Не скажемо, чтобы въ Россіи все вже было такъ добре, що не только всехъ бы вдоволяло, але и не подпадало навѣтъ жадной критикѣ, но всеже оно далеко не такъ сумно представляется объективному зрѣтелю, якъ сего хотятъ нашъ шовинисты. А хочбы оно и якъ не было, всежъ таки треба взяти подъ розвагу той величезный розміръ росіейской державы, обймающей половиноу Европы и Азіи. Дуже сумнѣваемося, чи знайшовся бы такой здѣланный управитель, котрый въ такъ величезной державѣ якъ Россія устроивъ бы правительственную машину такъ, чтобы она всюды и за всегды на данный знакъ одинаково и нехибно дѣйствовала. Наші шовинисты дуже любятъ въ артакулахъ на тематъ анархіи въ Россіи, а на доказъ сего подаютъ змаганя революціонеровъ, перекуство судовъ, займанье грошей правительственныхъ и приватныхъ, слабость юстиціи и т. д. Мытаемося, въ котрой державѣ европейской не ма нынѣ того? Чи у насъ н. пр. въ конституційной державѣ австрійской, где всяка повинна бы панувати свобода правами загварантована, лѣпше дѣеся? Чи найновѣйшій въ нашихъ очахъ скончавшійся процесъ не доказуе, що и въ конституційной державѣ могутъ дѣятися перекуства? Або сирава въ Лѣску не доказуе, що могутъ дѣятися такой надбужитя, якъ примѣромъ продажъ громадского лѣса за 60 кр. А якже маея рѣчь съ личноу свободою у насъ? Хиба та лишь заходить рѣшниця, что не маемо своего Сибѣру, гдѣбы заточувати людей не одной гадки съ нами! Сего всего мы у насъ не бачимо! — Або подивѣмся на Англію зъ давнѣ-давня славлену задля своего либерализму и ставлену взорцемъ другимъ державамъ. Чи тамъ лѣпше дѣеся? Чи до неба вопіюща кривда Ирландцѣвъ не може вже нѣкого тронуть до самой глубины серця? Ну, се отъ насъ далеко, а поки-то Россія ближе! Мы не думаемо тутъ выступати въ оборонѣ росіейской державы; се не наша рѣчь, анѣ на нѣ на що не придадѣсьбы; мы хочемо лишь оправдати погляды гдѣкотрыхъ шовинистовъ до властвіюго рѣшеня. Головною признакою загальнаго розстрою росіейской державы — кажутъ нашъ шовинисты — бесидіе юстиціи, бракъ одноотайныхъ законѣвъ и лиха администрація. Въ приблгійскихъ провинціяхъ — кажутъ они — рядятся ще нынѣ посля кодексу ганзеатского и магдебурского зъ 1650 р.; въ Царствѣ Польскомъ, якъ рѣвно на Волини и на Кавказѣ не заведено ще дося земствъ а понекуды и судовъ приложныхъ. Ну, чи се вже доказуе загальній розстрѣй? По нашой думцѣ, се доказуе лишь, что нема ще того, що могло бы и повинно бы бути зроблене. Правда, що судѣбничтво въ Россіи не дѣшло ще до своего властвіюго значеня, але правительство робитъ що може и нынѣ есть вже дуже богато судѣвъ высокообразованыхъ и понимающихъ правдиво свое становище и значенье въ сусѣбности. Для законодательства установлено комисія, котрій маюгъ заниматься оброблениемъ нового „свода законѣвъ“ всехъ зарвно обавязующихъ. Коли яка хиба есть въ росіейскомъ правительствѣ, то та, що на его передѣ стоятъ ще люди, котрі нѣякъ не могутъ погодитися съ случаемъ напрямомъ культуры и цивилизаціи. Тутъ то лежить и всека зло, яке мызнабы закнути росіейскому правительству. Гололѣ публичній придушеній, инициатива народѣвъ такъ великою державѣ нѣякъ, отже не диво, что анархъ правительственный не може правильно и одноотайно працювати, слабне и упадае. Се однакъ, по нашой думцѣ, не може ще выкликати якогось небезпечной катастрофы, а только что наиболѣше сиравадати внутренне переобразованье росіейской державы, котре вышлѣбы ѣи лишь въ добро и хосенъ. До того стремитъ и весь рухъ революційный въ Россіи и битъ нѣякъ не станесе небезпечнымъ самою державѣ, а только дотепершнему правительству, котре, якъ видко, чуете и всякими способами старается зло отъ себе отсуунути. — Другимъ зломъ, яке грозитъ катастрофою, есть посля думки нашихъ знатковъ не

только застою, але цѣлковитый упадокъ промыслу и торговлѣ. Треба вже бути дуже короткозорачымъ, чтобы шось подобнаго не то вже твердати, але навѣтъ и допускати. Правда, що въ полуднево-заходныхъ провинціяхъ нема майже жадного промыслу, а вся торговля спочиваетъ въ рукахъ жидѣвъ и зайшовшихъ сюды нѣмцѣвъ и другихъ чужосторонныхъ людей. Але треба зновъ и се розважити, що край сѣй есть майже выключно лишь краемъ рѣльничымъ; инакше маея рѣчь въ властвіюй глубокой Россіи. Якъ тамъ стоитъ промыслъ и торговля, се найлѣпше выказала торѣчна выставка промысла въ Москвѣ. Ще подчасъ самой выставки закрывали нѣмецкій журналы, що въ росіейскомъ промыслѣ повставъ для нѣмечины дуже небезпечный конкурентъ, и то конкурентъ солидній, котрый еи промыслѣ може смертельный ударъ завдати. И сиравадило поднеслися крики зъ стороны нѣмцѣвъ; Россія нынѣ вже не потребуе оглядаться за тымъ, що ѣи хитрый нѣмецъ подоткне; еи промыслъ стоитъ на власныхъ сильныхъ подставахъ. Що до самой торговлѣ, то знову друга рѣчь; тутъ требабы розрѣшити полуднево-заходну часть Россіи отъ пѣвнѣчно-всходной. Правда, что только въ сѣй части процвѣтае торговля росіейска, але она есть тутъ такъ велика, что нѣякъ не може съ нею рѣвнатися торговля сусѣдныхъ державъ; великій рынкъ въ Азіи роблягъ те, что вся торговля сѣи части европейской Россіи звернулася лишь на входѣ и зовсѣмъ не оглядаеся на захѣдѣ, где зновъ подобну роль, розумѣсь на меншій розміры, отграе Царство Польске. Найсумнѣше стоятъ рѣчи что до провѣтъя народа. Тутъ вже правительство зовсѣмъ нѣчого не зробіть безъ сибѣвудѣлу народнои массы, а хочбы мало и найлѣпшу волю, то все таки не достане ему средствъ матеріальныхъ. Великій недостатокъ школъ мы вже нѣякъ инакше не можемо сѣбѣ вытолковати, якъ только тымъ, що само правительство нѣчого тутъ вдѣяти не може, а отсуунити тутъ инициативу народамъ Россіи, значило бы теперѣшного правительства зѣйти зовсѣмъ зъ поля дѣяльности. Такъ отже маюгся рѣчи въ самомъ внутрѣ Россіи. Зъ короткого сего огляду можемо только лишь выносити, що дѣйстно двѣ точки въ росіейскомъ правительствѣ скорымъ крокомъ зближаются до змѣны, а имено судово-административне правленье державы и сирава народнои просвѣты. Одно, що могло бы росіейску державу поставити при даной случайности въ дуже критичное положенье, се пытанье аграрне. Якъ видко, правительство чуете се дуже добре и старается для того всеми силами, номинаючи все друге, найперше се пытанье залагодити.

Что до вышнего отановища Россіи можна на теперъ лишь только сказать, что она держится дуже пасивно; выминае все, что могло бы якъ небудь заколотити еи супокѣй и обмежаея лишь на домашній сиравы. Се власно ожидающе становище Россіи есть и наиболѣшею причиноу, что поза еи границими закоренилася гадка, будытобы Россія задля внутрѣшного розстрою змушена была стоять на боцѣ. Такъ оно не есть; дипломатія росіейска зъ одной стороны пылно працуетъ на баланськомъ пѣвостровѣ и веде тамъ навѣтъ борьбу а зъ другой приготавлиае сѣбѣ союзниковъ где може, чтобы на часть пригоди не отастиа безъ помочи. Поки-що позостае однакъжъ Россія въ мирныхъ, а навѣтъ дружныхъ отношеняхъ до другихъ державъ.

Англія. Ще не прошумѣли перші громы франкфуртской екслозіи, якъ вже зъ Лондону доносятъ сумну вѣсть о екслозіи въ пѣвдемойнѣй желѣзницѣ, что веде по-подѣ рѣку Тамизу. Близко двохъ стаций сѣи желѣзницѣ розбѣся 30 жовтня такъ сильный лоскотъ, что на колѣкя миль англійскихъ було его чути. На стацияхъ погасъ газъ, окна потрѣскали а люде, что были на стацияхъ, понадали зѣ отраху на землю. Зъ тунелю бухнули густы клубы дыму. Коли люде на стацияхъ опаматилися и съ позапалуючимы лампами пошла на мѣсце взрыву, показалося, что въ двохъ мѣсцяхъ грубой камѣнній муръ тунелю бувъ розтрѣсканый до 8 стѣпъ навколо. Близшій розсѣдъ показавъ, что взрывъ не походивъ отъ газу, але отъ якогось другои екслодуемой матеріи. На щастье екслозія не забрала только жертвъ, якъ ссразу думано. Всехъ раненыхъ есть 35 особъ, зъ номѣжъ тыхъ 5 тяжко. Справѣвъ екслозіи дося не открито, всеъ однакъжъ суть того переконаня, что се льяшъ дѣло феніянь, котрѣ теперъ знову сильно розвивуи агитацию. Въ Лондонѣ зананувавъ отрашенный перенолохъ. Позаякъ екслозія мала мѣсце недалеко парламенту, то для осторожности обсажено сѣй сильно войскомо. — Коло Дублина убилъ феніале якогось огородника, что смѣвъ имъ супротивлятися.

Болгарія. Балабановъ ѣздивъ до Петербурга по вымѣву ратификаційныхъ документѣвъ въ справѣ росіейскихъ коштѣвъ окупацийныхъ. Крѣмъ сего мавъ битъ отдати цареву власноручне письмо кн. Александра, въ котромъ сѣй поясняе ему найновѣйшій подѣвъ въ Болгаріи. Балабановъ мае таковыя конферувати съ рос. прав. въ справѣ болгарскому арміи и старатися о заключенье угоды торговельной съ Россіею. Зъ Софіи пишуть, что царъ пріймаеъ Балабанова дуже прихильно и высказавъ сему свое бажанье, чтобы сирава урядженя болгарской арміи якъ найкорше могла закончитися. Въ той цѣли мае царъ въ недѣль выслати до Софіи своего посланника. — Сербскій митрополитъ Михаилъ мае на слѣдуючій тыждень прѣхати до Русуца и перебуде тамъ черезъ зиму у тамошного митрополита. — Цанковъ старается завести теперъ ладъ въ болгарскомъ судѣбничствѣ и по той причинѣ розпочавъ великій переимѣны мѣжъ урядниками.

Сербія. Министръ внутрѣшнихъ дѣлъ Богачевичъ вернувъ вже до Вѣлградѣ. Правительство постановило розвязати жандармерію краеву яко особный корпусъ.

НОВИНКИ.

— Богослуженье за бл. п. Ивана Тургенева. Вчера отбулося въ львовской православной церквѣ заходомъ руской молодѣжи богослуженье за упокой И. С. Тургенева. Богослуженье трвало отъ 9—11 години, по чѣмъ отправлена була панахида въ супровѣдѣ прекрасного сѣбу хорального. Маленька церковка обѣщъ костела Францискашанъ полна була вѣрныхъ, особливо руской молодѣжи. Зъ Поляковъ численно представленъ буля польскій журналисты. Подѣ часть богослуженя передъ царскими вратами держано два вѣнцѣ, одинъ отъ руской молодѣжи, а другій отъ Поляковъ. По сконченѣмъ обрядѣ вой присутній дѣлялися коливоми, по чѣмъ роздѣлилися въ торжественномъ настрою, отдѣлючи честь памяти великого писателя.

— Дальшій розкопы старинного Галича. Зъ люту о. Лаврецького до дря Йосифа Шараневича про роботы коло розкоповъ старинного Галича въ мѣсяцахъ вересни и жовтня вынимаемо слѣдуючій цѣкавышій устунъ. „Роботы коло розкопки Благовѣщенской церкви ведутся далѣше. Дося годъ було дойти плану цѣлои церкви або догадатию, въ якомъ напрямѣ була она будована и якъ була велика. Камѣнье зъ фундаментѣвъ зовсѣмъ выбране а тѣ ровы, где бувъ фундаментъ, насунено на 3 метры завглубжкы румовищемъ, котре зовсѣмъ не дае докладного выображеня высотѣ и ширины фундаментѣвъ. На щастье однакъжъ позѣстала сама опѣдна верста фундаментѣвъ, по котрой съ часомъ можна буде высѣдѣти розмѣры и плятъ церкви. Поки-що есть се невозможно, такъ якъ впоперекъ вѣроятной церкви переходить теперъ гостицець, котрый съ разѣ розкоповъ треба бы перетяти. Фундаментъ той церкви бувъ будованый зъ каменя-вапняка а такожъ зъ алябастру, браного зъ Сокола, съ малою примѣшкою доборового рѣняка. Се доказуютъ позѣстали отломки вапняка, а ще болѣше два откопаня недавно чотыроугольнѣ, въ землю запущеній стовпы, котрѣ буля очевидно подставами вносающихся на нихъ пилястрѣвъ. Тѣ стовпы суть простокутній чотыроугольнѣ, въ верхней части по 2 метры довгы и запущеній въ землю на 2-45 метра, зробленій зъ каменя вапняного и алябастрового, якъ показуея одна сторона, до самого оподу откопана. Затѣмъ не бувъ се бѣлгаръ, якъ минушого мѣсяца догадуванося. Зъ тыхъ двохъ стовбовъ, становлящихъ подставу колонамъ, можнабы мѣркувати, что се есть середина — нава — церкви, только что колонымъ тѣ были надто близкы себе, заледь на 1 метръ отдаленій. Порѣвуючи н. пр. наву церкви Спаской съ розстояниемъ тыхъ пилястрѣвъ, о. Лаврецькій приходитъ до переконаня, что се мусило бути шось нышого, а не середина церкви. Зъ давныхъ забутковъ и орнаментики знайдено въ вересню крестикъ якогось массы червоновой барвы, кусники церковной орнаментики зовсѣмъ подобій до той, яку выкопано зъ фундаментѣвъ церкви Богородичной надъ Бѣдунемъ, а такожъ множество уломковъ зъ поводоки церковной, малѣваной al fresco. Послѣдними часами выкопано одну монету, въ котрой дръ Шараневичъ познае монету Владислава Опольчыка. О. Лаврецькій розпочавъ ще минушого мѣсяца розкопы и по другомъ боцѣ гостицеи, где отккрывъ обширне стародавие кладовище. Крѣмъ множества костей и цѣлыхъ кѣстакѣвъ, зверненыхъ головами до церкви, а такожъ желѣзныхъ, довгихъ и кѣпчатыхъ гвоздѣвъ, отккрывъ о. Лаврецькій въ томъ мѣсци останки камяной трумны, въ котрой лежавъ кѣстакъ людокой. Була се трумна выгесана зъ одной штуки вапняного каменя, — боковей еи стѣны теперъ пообламуваній, верхняка нема зовсѣмъ, але и зъ того, что захавалося, можна домѣркуватоло формы цѣлости. Трумна була довга на 2-14, а широка на 0-76 метра, а спаднота отъ головы до ногѣ. Отккрыта теперъ слѣдча часть на двое переломана. О. Лаврецькій догадуеся, что се була только окриня, въ котрой лежала якась дороговѣнна трумна: познѣйше окриня зѣстала розбита, трупа вынато зъ трумны, а трумну саму забрано. Въ загалѣ, додае о. Лаврецькій, жадна зъ дося отккрытыхъ рунѣвъ не есть такъ знущена, якъ оя, тымъ болѣше, что въ 1827 роцѣ будовано туды новый гостицець до Калуша в при той оособности перерубивано все до останка.

— Управляючій Совѣтъ „Народного Дому“ принявъ на засѣданьи собѣмъ 16 (28) вересня с. р. въ дѣйстний члены слѣдуючихъ П. Т. п.: 1) Дря Омеляна Савицького, профессора ц. к. академичнои гимназіи во Львовѣ; 2) о. Амвросія Полянского, префекта руской дух. семинари во Львовѣ; 3) о. Петра Сосенка, рогатыньского мѣтодекана и приходника зъ Межигорецъ; 4) о. Максимиліана Мильковича, приходника зъ Полянска; 5) о. Тита Бурачинского, приходника зъ Олѣбны; 6) Михайла Поуя, господаря въ Городищу коло Бережанъ; 7) Евгения Цѣпановского, директора „Общого рѣльничко кредитового Заведеня для Галичины и Буковины во Львовѣ („Вѣсти. Н. Дома“).

— Зъ Лембавщины доносятъ намъ дуже цѣкавій вѣсти про тамашну миграцію до Америки. Кажемо „миграцію“, т. е. вандрѣвку, бо „эмиграцію“ сего движеня нашихъ Лемковъ за далекой океанъ не можна назвати, позаякъ Лемка грунтѣвъ своихъ не продають, родинѣ не забирають, а йдутъ до Америки только на часъ, на заробокъ. Движенье те есть дуже живе. Въ гдѣякихъ лемковскихъ селахъ кожда дитина, каждый недѣлѣтокъ говорить о Америцѣ, немовбы се було якась

судьбе село; чужого, не по селянски одтого человека пытаются: „Чи не з Америки вы?“ До Америки бдут только дорожи и сильнй робитники; на дорогу берутъ съ собою 80—100 зр. Въ Америцѣ зароблае такій робитникъ рѣчно 700—800 зр. brutto, такъ що по струченю всякихъ выдатковъ може прислати до дому 300—400 зр. Движене въ тыхъ сторонахъ почалося зъ угорского боку. Тамъ въ селѣ Циголцѣ дуже богато господарствъ черезъ недбалство и пятяку було подзувало; грунты ихъ полицитовано. Отожь они кинулися до Америки, позаробляли грошѣ и по-выкупували свои грунты назадъ, а навѣтъ почали скуповувати грунты у другихъ бѣднѣйшихъ. Се спонукало теперъ и богатыхъ высылати своихъ сыновѣ на заробокъ до Америки. Давнѣше вандрѣвка нашихъ Лемковъ отбувалася безъ нѣякой перешкоды, — теперъ жандармы переймають ихъ и навѣтъ отбирають имъ грошѣ (котрѣ опобла, розумѣе, имъ звертаются), а навѣтъ арештують гденякихъ, котрѣ не мають паперѣвѣ (а не має ихъ нѣкто бѣднѣй до Америки). Яка есть причина того гоненя, мы не знаемо, — то только знаемо, що околицынамъ панамъ дуже не до соли ся вандрѣвка, бо въ околлицяхъ зараженыхъ „америкоманисю“ не сподобѣ достати анѣ слуги анѣ робитника. Читателямъ „Дѣла“ знана зъ давнѣйшахъ дописей о томъ предметѣ справа съ лемковскими грошевими просылками зъ Америки. Лемки, якъ тамъ говорилось, посылали грошѣ въ звичайныхъ листахъ, и грошѣ пропадали. Теперъ они посылають веколѣ выставленъ на одинѣ вѣденскій банкъ, и такимъ способомъ грошѣ доходятъ безопасно до рукъ адресатѣвѣ, хочъ, розумѣе, формальности при томъ далеко большѣ нѣжъ при звичайныхъ просылкахъ.

— П. Яснѣнскій, презесъ рады повѣтовой въ Коломыи, окликавъ д. 10 жовтня воѣхъ начальниковъ громадскихъ своего повѣта для наряды въ цѣли за-няваня товариства для закупуваня грунтоѣвѣ, выставленыхъ на лицитацию банками або особами приватными. Зоборалося колькадесятъ начальниковъ громадскихъ, котрымъ презесъ представивъ цѣль и наклонювавъ, чтобы пристунали до того пожиточного товариства и намовляли до того свои громады. На першій початокъ предлагавъ зложити по 5 зр. Гденякі начальники радо пристали на тую гадку и зложили по 10 зр. Мы радѣбы почувти про се товариство щось докладнѣйшого отъ нашихъ людей мѣсцевыхъ, на сколько оно має бути користне именно для той бѣдной версты народа, котрой грунты выставлены на лицитацию. А о се головно, думаемо, повинно ходити.

— Рада повѣтова въ Горлицяхъ. Цѣкву иллюстрацію до нашихъ повѣтовыхъ отношенѣ подавъ „Kurjer Lwowski“ въ Ч. 206. Якъ звѣстно, на-мѣстничтво розваляло въ Горлицяхъ раду повѣт-ову, а то зъ той зовѣмъ негоноровой причины, що черезъ недбалство предсѣдателя и зду волю его заступника каса повѣтова потерпѣла дефицитъ въ сумѣ 14.600 зр., съ котрою то сумою п. за-ступникъ безъ попередного дозволу выбрався въ подорожъ до Америки. Очевидна рѣчь, що сама честь репрезентации повѣтовой вымала, щобъ на будуще отъ завѣдуваня дѣлами и грѣшми повѣту зовѣмъ отсуененъ были люди съ нечистыми руками, а попередъ всего тѣ, що причинилися до выдѣлкина сей катастрофы. Та ба, именно тымъ самымъ панамъ, котрѣ были въ президиумѣ попередной рады повѣтовой, и на котрыхъ тяжила отвѣчальность за пропащѣй грошѣ, залежало най-болѣе на томъ, щобъ справу дефициту заморити и кинути до коша. Они то доложили воѣхъ стар-ранъ, щобъ выборы новой рады перевести по сво-ѣй мысли, и се имъ удалося. Для 10 жовтня зоб-ралася нова рада на конституоче засѣданье. Правда, зъ выбору воѣшло до неѣ 12 людей противныхъ давнѣй господарцѣ, а то 11 зъ груны меншихъ посѣлостей, а одинѣ промышленецѣ. Але чогожь не докаже „добра воля и любовь добра загалного“? Ото комисиѣ верификацѣна, зложена зъ самыхъ сторонниковъ давной господарки, уне-важила выборѣ воѣхъ дванадцяти противниковъ и такимъ способомъ однимъ замахомъ пера позубалася воѣхъ оппозицѣныхъ е-лементѣвѣ зъ рады. Та ба, не на томъ коонецѣ. По уневаженю 11-ти выборцѣвѣ зъ меншихъ по-сѣлостей оставя зъ той груны ще лишь одинѣ членъ, котрого выборѣ узнано важнымъ. Толькожь бы самъ узнать неотповѣднимъ засѣдати въ та-кой радѣ, и зложивъ мандатъ. Сей поступокъ на-робивъ новой радѣ троха клопоту, — бо здеком-плетувавъ си. Але що такою дробничею довго клопотатися. Рада сама овоєю властею отъ Бога йѣ даною покликала для своего доповненя человека невыбраного, жидка Сауля Флега, и при его помощи перевело выборы предсѣдателя, заступника и выдѣлу. „Манипуляцѣя та — пше дописуватель „Kurjer-a Lwowsk-ogo“ — була зо-воѣмъ нова и оригинальна. Надала она властямъ автономичнымъ нову атрибуцию, побѣла котрой они теперъ могутъ покликувати до радѣ повѣтовыхъ самѣ, безъ нѣякого выбору такихъ людей, якѣ имъ сподобаются“. Чи знае о той манипуляцѣ выдѣлъ правый и чи вважае сей предпенѣ згод-нымъ съ духомъ нашон автономичной уставы, о томъ поки-шо нѣчого не знаемо.

— Дрѣ Мелитонъ Бучинскій зъ Станиславова зложивъ 10 зр. въ дарѣ для „Академичного Брат-ства“. Выдѣлъ сего товариства складае Ви. До-бродѣви за щедры дарѣ прѣлюду подяку.

— Дрѣбнѣйшѣ. Цѣсаръ подарувавъ гром. Стра-дѣ, пов. городецкого, 100 зр. яко запомогу для потерѣвшихъ отъ граду. — Цѣсаръ выразивъ признанье за отличну службу Дру Маркию Ка-батови, профессору цивильной судовой процеду-

ры при львовкомъ университетѣ, при случаю его выходу на пенсѣю.

Вѣсти епархѣальнѣ.

Зъ АЕпархѣи Львовской.

Въ пропозицію принятѣ: на Дѣляву, дек. томмацко: 1) Маркиѣ Сѣречкѣй зъ Фиткова, 2) Анд. Сумикъ зъ Микуличина и 3) Ив. Вѣ-ланкевичъ зъ Дмитровичъ.

Завѣдательство получивъ: о. Петро Бога-чевскій въ Плеснянахъ.

Вставленося до намѣстничества о удѣлене лично додатку для о. Антона Алишкевича зъ Хмѣльскѣ.

Зъ презенты на Мизуль резигнувавъ о. М. Кульматичкѣй зъ Повѣтна.

На доходѣ Антонины Таньской
Въ великѣй салѣ „Народного Дому“
РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
пѣдъ зарлдомъ И Биберовича и И. Грыневецкого.

Въ субботу дни 22 жовтня (3 падолиста) 1883.

ФАЛШОВНИКИ БАНКНОТѢВЪ

народный образецъ съ свѣсами и танцами на 6 бѣлонахъ, Фр. Каблера, переводѣ Л. Натерского.

(Режисеръ П. Грыневецкѣй.)

О с о б ы :

- Стефанъ Рогатчукъ, бувшій купецъ, теперъ власт. кол. наѣты и сель-ской гостиницѣ В. Плошевскій
- Зоея, его довка И. Биберовичева
- Алексиѣ Пранда, авекультантъ судов. И. Биберович
- Андрѣй Кольчакъ, ритовникъ О. Осапович
- Сумишъ, регистраторъ П. Попель
- Атанасѣй Азбука, бувшій учитель М. Рѣвечкѣй
- Кирло, его братанокъ И. Луцка
- Клементѣй, судовой возный С. Стеуракъ
- Лисеня, писаръ судовый М. Карпичевскій
- Громко, жандармъ В. Белянскій
- Мартинъ Скала, старый селянинъ И. Грыневецкѣй
- Морвина, его жѣнка П. Демкович
- Настя, ихъ довка Антонина Таньская
- Микита, парубокъ И. Якович
- Селяне, селянки, жонѣры, гостѣ. — Дѣся на Покутю, недалеко Коломыѣ.

Въ недѣлю дни 23 жовтня (4 падолиста) 1883.

Зѣ ступня на ступень

Образецъ зъ житя мѣлого въ 5 бѣлонахъ зъ свѣсами и танцами Гугова Милера, музыка Рота.

(Режисеръ П. Грыневецкѣй.)

О с о б ы :

- Ервествъ Вольмутъ, челяд. тапцеровскѣй И. Биберович
- Феликсъ Лерхе, маляръ покоѣвъ И. Грыневецкѣй
- Марѣя, модярка И. Биберовичева
- Елиза, рукавичничка П. Попель
- Шпернеръ С. Стеуракъ
- Борнмавъ, шинкаръ О. Осапович
- Габихъ В. Плошевскій
- Нимаеръ, столяръ О. Карпачевскій
- Лизета, покоѣвка И. Луцка
- Антѣвъ, стрѣлецъ И. Попель
- Аманда И. Стеуракова
- Лявра } арешникъ П. Демкович
- Норма } И. Маньковска
- Норучникъ отъ полицѣи М. Рѣвечкѣй
- Нанна Швабе, прачка А. Таньска
- Гостѣ, маски, народѣ, рыбаки. — Часъ дѣлства теперѣш-ности.

Цѣны мѣсць: Фотель 1 зр., крѣсло въ першихъ V-ти ря-дахъ 80 кр., въ дальшихъ рядахъ 60 кр., паркетъ 40 кр., партеръ 25 кр., галерѣя 20 кр.

Билетѣвѣ достати можна въ торговли п. Димета въ гинку и въ комнатахъ товариства „Руска Бесѣда“, улицы Скарб-ковска Ч. 2., а вечеромъ отъ години 5-тои при касѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7-мѣй.

Подяка.

Подобалося Всевишному покликати до себе дня 26 жовтня с. р. дорогу мою жену, а дѣтамъ любезнѣйшу матѣрѣ бл. п. Марію зъ Вѣлѣ-ховскихъ Цегельску. Въ тяжкомъ горю единою отрадою нашою було истинне сочувство, оказане притомностею численныхъ Высокодостой-ныхъ лицъ и прочыхъ вѣрныхъ въ похоронномъ обходѣ, котрый отбувся дня 29 жовтня. Почува-емося до влячного обовязку прѣлюдо подякувати Высокопреподобнымъ Отцямъ, Всечестнымъ ли-цамъ и численно збраному народови за послѣдну прислугу. А именно дякуемо Вар. о. Мих. Ло-тоцкому, деканови бродскому, котрый не вважючи на болотнисту дорогу за-раня приошѣвъ съ слу-жбою божою и трогательнымъ пращальнымъ сло-вомъ бальсамъ потѣхи влявъ въ стисненѣ отъ жалю нашѣ сердца. Дякуемо дальше Виреп. оо.: Авдыковичевѣ, деканови Давидовичевѣ, Дзерови-чевѣ, Когучкому, Куницкому, Монцѣбовичевѣ, О-дежиньскому, Стаховѣ, Шведанцкому, Чубатому, Чмольтѣ, якъ такожъ и лат. капелянови зъ Пони-чыхъ Воч. о. Земьянскому, котрый мимо далекои и болотнистон дороги зволюи ласкаво прибути съ службами божими и послѣдну прислугу отда-ти. Неменше чуемося злюбозванѣй Высокоблагор-одной панѣ І. Вендорфѣ, коляторцѣ и дѣдичцѣ Голосковичѣ, еѣ Высокоблагородному сыновѣ, Вы-сокодостойной роднянѣ и Высокородному п. Бау-ровѣ зложити всенародно подяку за ихъ правдиве сочувство, щирю жичливость и остатну услугу здѣлану Покѣбноѣй. Приймѣтъ Виреподобий оо. и воѣ Всестий лица, принявшѣй участь въ томъ су-мноѣмъ обходѣ, щиро-сердечне Слави Бѣгъ!

Голосковичѣ, дня 30 жовтня 1883.
Левъ Цегельскѣй, мужъ Покѣбноѣй, парохъ въ Голосковичахъ; Юліянъ, Михаѣль, Николай и Іосифъ, сыны Покѣбноѣй.

Курсъ львовскѣй въ дни 28. жовтня 1883.

	платитѣ жадають	
	австр. валютою	р. кр. р. кр.
1. Акциѣ за штуку.		
Желѣз. Кар. Людв. по 200 р.	283 50	287 —
„ львов.-чери.-ло. по 200 р.	165 75	169 —
Банку гин. галиц. по 200 р.	286 —	291 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	98 55	99 55
„ „ „ по 4% ав.	89 50	90 50
„ „ „ по 5% ав. период.	98 55	99 55
Банку гин. галиц. 6% ав.	101 60	102 60
Листы дов. гал. руст. банку п. 6%	100 —	101 50
3. Листы довнѣй за 100 р.		
Общ. рудѣ. кред. Завед. для Гал.	—	—
и Буков. 6% лозов. въ 15 лѣтъ	—	—
4. Облиги за 100 р.		
Индемпнизациѣ галиц. 5% м. н.	98 75	99 75
Облиги коммунальнѣй Гал. банку	95 —	98 —
рустик. 6%	101 50	102 50
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%	18 —	20 —
5. Льосы мѣста Кракова	22 —	24 —
Станиславова		
6. Монеты.		
Дукатъ голландерскѣй	5 63	6 73
„ цѣсарскѣй	5 64	6 74
Наполеондоръ	9 50	9 60
Пѣниперляль	9 82	9 92
Рубель россиѣйскѣй арѣбный	1 54	1 64
„ паперовый	1 15 1/2	1 17 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	58 60	59 30
Серебро		

Свѣчи церковнѣй

чистѣй, безъ домѣшки земного воску и другого суррогату поручае

ТОРГОВЛЯ

Кароля Баллабана
пѣдъ Золотымъ Когутомъ ул. Галицка ч. 396.

Штуки по 2 ф., 1 1/2 ф., 1 ф., 3/4 ф. и 1/4 ф., по 54 кр. за фунтъ.

Продаючи только добрый товаръ оголошю якъ найпри-ступнѣйшѣй цѣны и запрошую для того Ви. Кляръ спрова-джувати свѣчи лишь зъ моеѣ торговлѣ. (16—?)

походѣ Собеского

пѣдъ Вѣденъ р. 1683. Написавъ Стефанъ Качала. Цѣна 20 кр.

Достати можна въ адми-нистрацѣи Дѣла.

Съ днемъ 28 жовтѣя с. р.

Открываемо торговлю товарѣвѣ корѣннихъ, Винъ, Руму и Розолисовѣ пѣдъ фирмою

Чапоровскѣй и Плошовскѣй
при ул. Ягайловскѣй ч. 15.

Заразомъ будемо удержувати щедро заосмотренѣй

Складъ Гербаты

лишь зъ найсвѣжѣйшого збору въ доборныхъ родахъ по най-низшихъ цѣнахъ.

Окремо уряджена **КОМНАТА до СНѢДАНЪ**

отповѣтъ воѣмъ вымогамъ. Поручаючи нашѣ услуги лаокавымъ взглядамъ П. Т. Публичности завѣряемо зара-зомъ, що всякѣ порученя якъ въ мѣсци такъ и зъ провинцѣй довершумо совѣтно и безпро-волочно. (2—6)

Заявленье.

На доходѣ тов. „Академичне Братство“ бу-де дане во второкъ слѣдуючого тыждня въ рус-комъ театрѣ представленье. Будуть отогранѣ двѣ штуки, а то: „Жениха на выборѣ“ комедѣя П. Гоголя въ 3 дѣяхъ и „Ночлѣгъ въ А-ценинахъ“ комедѣя Ал. Фредры въ 1 дѣи.

Подяка.

Нынѣшнимъ складу прѣлюдо мою щирю подяку Ви. доктороги медляциѣ Корнѣлю Мироневичу, умѣтному и честному лѣкаревѣ, обѣвшому отъ вересѣя с. р. въ Сколѣмѣ, за вылѣчене моеѣ жены по дворазовѣмъ посѣщеню зъ тяжкою и небезпечною хоробѣ.

Иванъ Ресакевичъ,
гр. к. парохъ зъ Волосянки.

П. Т. Предлатники, котрымъ предлата до кѣнця с. р. не скѣн-чилися, мають на карткахъ адре-совыхъ зазначено, до котрого часу заплатили.

Администрацѣя „Дѣла“.

!! Новѣсть !!

Рускѣй бунзы на листовѣмъ папери и конвертахъ за 100 штукъ друкѣвѣ 35 кр. за 50 штукъ друкѣвѣ 25 кр. Билеты гратуляцѣи рускѣй съ написани: „Многѣя лѣта“ „Поздоровляю съ днемъ ан-гелѣ“ „Всего добра“ „Въ день но-вого года“ и т. п., бѣлы отъ 2 кр. кольоровѣй съ окрасами до 1 зр. а. в. въ великомъ выборѣ поручае: **К. М. Вознякъ во Львовѣ** ул. Орменьска ч. 6. (напротивъ „На-родного Дому“)

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-кою 1 зр. 70 кр. Достати можна въ адми-нистрацѣи „Дѣла“ або въ кингарни Ставропѣйскѣй.

Подписаныѣй має честь при-помнутася своимъ адресомъ поч. Публ. що выконуе воѣ иконы ро-да религийного малярства по най-мѣрнѣйшихъ цѣнахъ. Отъ давна знаный изъ своихъ совѣстныхъ праць прошу о ласкаве замото-ванье моеѣ адресы: **Теофиль Кошытынскѣй** арт. мал. во Львовѣ, ул. Краковска ч. 20.

Муштарда - Естрагонъ

въ патентованомъ опакованю. **Викторъ Шмидтъ и Сыны.** Вѣденська спеціальность найлѣпша тутешна марка 3/8, 1/4, 1/2 кильовой слонки правды лишь съ вер-мою и охоронною маркою можъ достати въ воѣхъ окладахъ, торговляхъ корѣ-ными товарами и деликатесами.

Найнѣвѣйшѣй и поправленѣй

МАШИНЫ до ШИТЯ
съ гваранцѣю 5 лѣтъ.

Тыждневѣй раты 1 зр.
або пѣсля умовы.

Кѣлька сотѣ где ниде купленыхъ машинъ пересылае рѣкъ рѣчно до мене П. Т. Публика для замѣны на машины практичнѣй и поправнѣй.

Шумнѣй аносѣй заграничныхъ фирмъ и множество агентѣвѣ, котрѣ крутятѣ по краю, зводять неосторожныхъ тащитными машинами пѣдъ назвою „Оригинальнѣй“, хотъ така машина во-пусеъ — нѣмъ сѣ еще ѣ сплатитѣ (ратами), шне тяжко и шкодять здо-ровлю. (24—52)

Скороходы сѣ суть съ трема колесами, цѣлѣй желѣзнѣй, дуже тревалѣй, хо-рошѣй и густовнѣй; можъ ихъ уживати и въ комнатѣ и на дворѣ — и суть дуже корыстнѣй для вырѣбо-ни силъ физичныхъ у мо-лодѣжи.

Цѣна зр. 14, 16, 18.
При вымѣлѣ 50 кр. за опакованье.

Иосифъ Иваницкѣй
механикъ и спеціальность во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

Замѣну и всяку направи машинъ до шитя воѣхъ системѣвѣ, човенця, части складовѣй, голки, оливу до машинъ поручае